

Ο νέος που καταράστηκε το Θεό και έγινε ο π. Σεραφείμ Ρόουζ!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

“Η Άλισον υπήρξε μάρτυρας σε περιστατικά που έδειχναν πώς ο Ευγένιος “τρελαινόταν” και προσπαθούσε να “σπάσει τα δεσμά” χωρίς να ξέρει πραγματικά πώς να τα καταφέρει.

Θυμάται εκείνο το βράδυ, όταν έφτασε στο αποκορύφωμα της η διαμάχη του Ευγένιου και του Τζών για το Θεό. Ο Τζών, ο Ευγένιος, η Άλισον και μερικοί άλλοι είχαν πάει βόλτα στην βουνοκορφή Μάουντ Μπόλντνυ (ήταν άλλο ένα μέρος συνάντησης της παρέας).

Τότε λοιπόν όλοι μέθυσαν με κρασί, εκτός από την Άλισον. Θυμάται: “Ο Τζών φώναζε και κομπορρημονούσε, λέγοντας ότι έπρεπε να εγκαταλείψει τις γυναίκες για το Θεό και ο Ευγένιος είχε αηδιάσει με όλη αυτή την σκηνή”.

Τότε συνέβη κάτι αναπάντεχο. Ο Ευγένιος σηκώθηκε πάνω κι άρχισε να ουρλιάζει στο Τζών. “Δεν υπάρχει Θεός! Ο Θεός σου είναι μύθος! Αν υπήρχε Θεός, δεν θα τυραννούσε τους πιστούς του. Εσύ πιστεύεις ότι ο Θεός διασκεδάζει μπήγοντας καρφίτσες στους ανθρώπους. Τέτοιος Θεός δεν υπάρχει!” [“N”: πράγματι, τέτοιος Θεός δεν υπάρχει. Ο Χριστός ΔΕΝ είναι καθόλου τέτοιος Θεός].

Μέσα στην μεθυσμένη του οργή ο Ευγένιος έχυσε λίγο κρασί στο κεφάλι του Τζών,

λέγοντας: “Είμαι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής!” Έπειτα σηκώνοντας τη γροθιά του στον ουρανό εκεί στην κορυφή του βουνού, καταράστηκε το Θεό και Τον προκάλεσε να τον καταδικάσει στην κόλαση. “Βλέπεις, τίποτα δεν έγινε!” ούρλιαξε κοιτάζοντας με αγριεμένα μάτια την αναστατωμένη Άλισον.

Οι άλλοι το πέρασαν για αστείο, η Άλισον όμως μπορούσε να δει στα μάτια του Ευγένιου τη φρικτή του πάλη με το Θεό. Μέσα στην απελπισία του, έμοιαζε να πιστεύει ότι άξιζε να καταδικαστεί για πάντα απ’ την οργή του Θεού, αρκεί να μπορούσε εμπειρικά να βεβαιωθεί ότι ο Θεός πράγματι υπήρχε, αντί να παραμένει σε μια στάσιμη κατάσταση αδιαφορίας.

Αν ο Θεός τον καταδίκασε να πάει στην κόλαση, τότε για μια τουλάχιστον ευτυχισμένη στιγμή, θα ένιωθε το άγγιγμα του Θεού και θα γνώριζε με βεβαιότητα ότι Εκείνος προσεγγίζεται.” [...]

Είναι μεγάλο πράγμα κανείς, να μπορέσει να διακρίνει μέσα από αυτό το γεγονός, το πάθος με το οποίο η ψυχή του π. Σεραφείμ Ρόουζ, που τότε λεγόταν Ευγένιος, αναζητούσε το Θεό. Η επιθυμία του Ρόουζ, να βρει τον Θεό, μην μπορώντας να εκπληρωθεί, ήταν ουσιαστικά αυτή, η οποία τον έκανε να τον πολεμάει.

Με την επιθυμία αυτή λοιπόν της ψυχής ο Θεός τελικά εμφανίστηκε στον π. Σεραφείμ παρουσιάζοντας του την χάρη του. Σε έναν άνθρωπο που όπως βλέπουμε αργότερα μέσα στο βιβλίο πέρασε από την επίγεια κόλαση, η χάρη του Θεού αποκαλύπτεται, γιατί ο Θεός βλέπει την πρόθεση της καρδιάς μας και για αυτό τελικά μας αποκαλύπτεται.

Απόσπασμα από το βιβλίο “π. Σεραφείμ Ρόουζ, Η ζωή και τα έργα του”.

Πηγή: perivolipanagias.blogspot.gr